

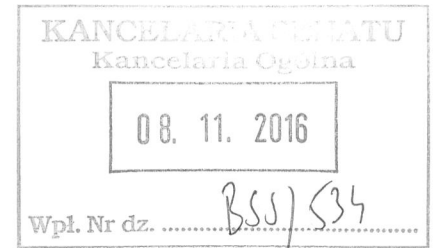
MINISTERSTWO
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Sekretarz Stanu
Stanisław Szwed

DPR.IV.0700.8.2016.ED

SECRETARIA T
Biuro Prac Senackich
P.U. 16
6393 podpis

Warszawa, 02. 11, 2016 r.

Pan
Senator RP
Grzegorz Peczkis
Biuro Senatora
al. Jana Pawła II 36
47-220 Kędzierzyn-Koźle

Szanowny Panie Senatorze,

nawiązując do przekazanej prośby, a także do oświadczenia Pana Senatora złożonego na posiedzeniu Senatu w dniu 22 września br. w sprawie zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego benzenem w Kędzierzynie - Koźlu, pragnę przedstawić następujące informacje.

Ze względu na działanie rakotwórcze i mutagenne benzenu, akty prawne określają dopuszczalne stężenia tej substancji w środowisku naturalnym i w środowisku pracy. Jak Pan Senator słusznie zauważył, kwestie jakości powietrza atmosferycznego w środowisku i jego monitoring należą do właściwości służb podległych Ministrowi Środowiska.

Natomiast minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia został upoważniony, zgodnie z art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.), do określenia wykazu wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. Wartości normatywów higienicznych w środowisku pracy określone są na podstawie dokumentacji opracowanych przez zespoły ekspertów ds. czynników chemicznych i rozpatrywane przez Międzyresortową Komisję ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy (MKds.NDSiN) powołaną rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. (Dz. U. Nr 225, poz. 1490, z późn. zm.), która kieruje odpowiednie wnioski do ministra właściwego do spraw pracy.

W takim trybie określona została w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 czerwca 2014 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. poz. 817, z późn. zm.) - wartość najwyższego dopuszczalnego stężenia (NDS) dla benzenu na poziomie 1,6 mg/m³. Wartość ta obowiązuje w polskim prawie od 2002 r. i ustalona została zgodnie z definicją wartości NDS jako wartość średnia ważona stężenia, którego oddziaływanie na pracownika w ciągu 8-godzinnego dobowego i przeciętnego

tygodniowego wymiaru czasu pracy, określonego w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, przez okres jego aktywności zawodowej nie powinno spowodować ujemnych zmian w jego stanie zdrowia oraz w stanie zdrowia jego przyszyłych pokoleń.

Należy zauważyć, że prawo unijne określa wartość dopuszczalną dla benzenu na poziomie 3,25 mg/m³. Wartość ta określona została w załączniku III do dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG). Trwają obecnie prace w Komisji UE nad wprowadzeniem zmian w tej dyrektywie i poszerzeniem wykazu czynników rakotwórczych lub mutagenów oraz ich wartości dopuszczalnych, ale zmiany te nie dotyczą wartości dopuszczalnej dla benzenu.

W związku z powyższym można stwierdzić, że wartość NDS dla benzenu określona w rozporządzeniu MPiPS w znacznie wyższym stopniu chroni zdrowie pracowników niż wartość określona w prawie unijnym.

Pragnę też poinformować Pana Senatora, że do Ministerstwa nie wpływały do tej pory inne sygnały dotyczące szkodliwego działania benzenu w środowisku pracy i potrzeby wprowadzania zmian wartości NDS dla tej substancji. Niemniej skierowane zostało pismo do pani Profesor Danuty Koradeckiej – Przewodniczącej MKds.NDSiN - o opinię dotyczącą ewentualnej weryfikacji wartości NDS dla benzenu.

Pragnę ponadto wskazać, że organami ustawowo uprawnionymi do nadzoru i kontroli przestrzegania przepisów z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy są Państwowa Inspekcja Prac oraz Państwowa Inspekcja Sanitarna, które zostały także wyposażone w odpowiednie uprawnienia i środki umożliwiające egzekwowanie przestrzegania przez pracodawców obowiązujących przepisów prawa (ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, Dz. U. z 2015 r., poz. 640 z późn. zm.; ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Dz. U. z 2015, poz. 1412 z późn. zm.). W razie wątpliwości dotyczących prawidłowego stosowania przepisów prawa można zwrócić się o opinię do właściwego miejscowo inspektora pracy lub inspektora sanitarnego.

Mam nadzieję, że przedstawione powyżej informacje i wyjaśnienia uzna Pan za wyczerpujące i satysfakcjonujące.

Z poważaniem
Stanisław Świed

Do wiadomości:

- Senat RP - Biuro Spraw Senatorskich (dot. pisma z dnia 28.09.2016 znak: BPS/043-26-559-SSMŚ/16)
- Ministerstwo Środowiska – Departament Ochrony Powietrza i Klimatu (dot. pisma z dnia 12.10.2016 znak: DPK.1075.6.2016)
- Ministerstwo Zdrowia – Departament Zdrowia Publicznego (dot. pisma z dnia 25.10.2016 znak: ZPM.073.37.2016)